

Din suflet
pentru
suflet

L I D I A D U M A

Din suflet
pentru
suflet

poezii

Din suflet pentru suflet
Copyright © 2022 Lidia Duma

Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a autorului.

Ediție publicată de:
Editura Casa Cărții
O.P. 2, C.P. 30,
410670, Oradea
Tel./Fax: 0359 800 333; 0728 874 975; 0259 469 057
E-mail: info@ecasacartii.ro
www.ecasacartii.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
DUMA, LIDIA
Din suflet pentru suflet / Lidia Duma. - Oradea :
Casa Cărții, 2022
ISBN 978-606-732-209-5
821.135.1-1

Editarea: Camelia Luncan
Tehnoredactarea: Vasile Gabrian
Coperta: Marius Bonce

Tiparul executat la Metropolis srl, str. Nicolae Jiga 31, Oradea
Tel./Fax: 0259 472 640

Cuvânt-înainte

*„Pot să se mute munții, pot să se clatine dealurile,
dar dragostea Mea nu se va muta de la tine
și legământul Meu de pace nu se va clătina”
zice Domnul, care are milă de tine.*

Isaia 54:10

ADEVĂRATA DRAGOSTE

Aveam nevoie de-o îmbrățișare, dar mâinile Ți-au fost pironite. Eu le priveam așteptând în zadar mângâierea lor, mângâierea legată de cruce. Atunci mă iubeai în sufletul Tău dincolo de durerile Tale, dincolo de dorințele mele.

Aveam nevoie de călăuzire, îmi era teamă să merg singur, dar picioarele Tale erau pironite, nu mai puteai face alături de mine nici un pas măcar. Însă, în sufletul Tău, mă purtai dincolo de temerile mele, dincolo de durerile Tale. Doream să-Ți întălesc privirea să dea speranță visurilor mele, dar privirea Ta era umbrită de coroana spinilor și-am plecat tăcut, neîmpăcat, cu visul spulberat...

Cu speranța ținută alături de Tine, când glasul iubirii înăbușit de plânsul despărțirii m-a chemat făcându-mă să întorc privirea și, printre șiruri de sânge și sudoare, Te-am văzut uitându-Te adânc în ochii mei, am înțeles strigarea sufletului Tău dincolo de

cuvinte, dincolo de tristețe și Ți-am răspuns dincolo de temeri, dincolo de visuri. Erai Tu, cel adevărat, cel de care aveam atâta nevoie! Doar cu privirea m-ai îmbrățișat, m-ai mângâiat și m-ai făcut să Te simt. Doar privindu-Te în ochi m-ai făcut să cred în Tine, în dragostea Ta, dincolo de spini, dincolo de ură, dincolo de toată povara crucii. M-am uitat la mâini. Erau libere să lepede greutatea apăsătoare a tuturor temerilor, a tuturor grijilor și le-am lepădat chiar la umbra crucii, lângă picioarele Tale. Tu, tot ținut, tot rănit, dar dornic să mă ajuți, Ți-ai revărsat lumina peste sufletul meu. Duhul Tău a învăluit cu mângâiere toată ființa mea. Simțeam pacea, biruința, vedeam speranța și visul împlinit. Ne puteam întâlni pe țărnișă sau pe munte. Puteai să mă chemi la părtășie într-un alt loc, dar Tu m-ai chemat să ne întâlnim la cruce. Însă pe ea ai urcat doar Tu, iar eu am rămas privind ca să înțeleg de ce ai ales așa.

Doar la crucea Ta, Doamne, înțeleg mai bine ieslea Ta. Când privesc trupul Tău rănit, înțeleg mai bine pruncul din Tine. Când privesc coroana de spini, înțeleg mai bine ce înseamnă să fii rege adevărat. Când privesc moartea Ta, înțeleg mai bine nașterea Ta. Când văd învierea Ta, înțeleg mai bine moartea Ta. Când văd înălțarea Ta la cer, înțeleg mai bine revenirea Ta în slavă. Când zăresc totul: nașterea, moartea și învierea la un loc, Te văd pe Tine, Tu cel care ești totul. Tu, cel ales, care m-ai ales. Cel care m-ai făcut să întorc privirea, Tu ești alesul meu. Mulțumesc pentru nașterea, moartea și învierea Ta. Dacă pe cruce Domnul a zis „Eu mor ca tu să trăiești!”, în fața ieslei, eu zic: „Crești Tu, iar eu mă micșorez!”

O ZIDIRE NOUĂ

Dedicație specială pentru familia Duma

Nu te teme, căci nu vei fi dat de rușine,
Nu te las să mai fii de ocară,
Azi te strâng la pieptul Meu, copile,
Și te iubesc mai mult ca-ntâia oară!

Chiar dacă te părăsisem câteva clipe
Din pricina poverii de-ntristare,
Mă-ntorc să te iubesc mai mult
C-o dragoste adâncă și mai mare.

Întinde-nvelitoarea locuinței tale,
Lărgeste locul cortului tău,
Că-n sunetul de trâmbiți și-osanale
Va coborî la tine Dumnezeu.

De s-or muta toți munții în adânc
Și tot pământul de s-o clătina,
Îți jur în legământul Meu de pace
Că dragostea în veci ți-o voi purta.

C-ai fost statornic în a Mea credință
Și-ai înfruntat furtunile de noapte,
Șafir pe temelii îți voi turna
Și le închid cu porți de nestemate.

Nu te neliniști și nu te teme,
Eu te voi întări în neprihănire
Și voi turna din Duhul Meu cel Sfânt
Ca să rămâi mereu a Mea zidire.

Căci mântuirea vine de la Domnul
Pentru toți fiii tăi din casa ta,
Și osândesc pe cei care ridică
Vreo armă înspre moștenirea Mea.

O fericire-așteaptă pe Israel,
În cântece de bucurie izbucnește,
Se-arată Domnul iar, acum el cântă,
Nu se mai teme, nici nu mai roșește.

Acel Israel ce demult tânjește
Prin veri, prin ierni, când ninge sau când plouă,
Va fi iar o cetate ridicată
Din temelii, într-o zidire nouă.

PROMISIUNI

Pentru Casa Duma

Nu se va mai auzi
Vorbindu-se de silnicie
Niciodată-n casa ta
De acum până-n vecie
 Fiindcă doar ținutul tău
 Din întreaga omenire
 Va fi-mprejmuț cu ziduri
 Pe care scriu Mântuire.

Un cântec va răsuna
Sus pe munte și în vale,
Căci lauda va fi scrisă
De El pe porțile tale.
 Soarele nu-și va mai da
 Raza lui de aur plină,
 Căci Domnul va fi atunci
 Pentru veci a ta lumină.

N-or mai fi în tine zile
De tristeți, de suferință,
Căci poporul tău va fi
Îmbrăcat în biruință.

Este anul îndurării
Când odrasla e sădită,
Să dau prinșilor izbânda,
Să dreg inima zdrobită.

Celor întristați dau slava
Și cununa-mpărătească,
Untdelemnul bucuriei
Domnului ca să slujească.
Vei zidi dărâmătura
Năruirii din vechime,
Te vei ridica din nou
Scumpule, Ierusalime!

Când vedea-vei aste lucruri
Inima-ți va tresări,
Căci Dumnezeu cu-a Lui slavă
Peste tin' va răsări!

VECHIUL CĂLĂTOR

Special for Him

Isus e vechiul călător
Ce bate la fereastră.
Bine-ai venit, Isus iubit,
Din nou în lumea noastră!

Dacă vrei gazdă, nu am loc
Că-i strâmt și pentru mine,
Ultimul lemn l-am pus pe foc
Și am... un colț de pâine.

Fiindcă ești așa sărac
Nu vrei să mă primești?

Dar, dacă-ți spun că Eu sunt Pâinea,
Tot mă mai izgonești?

Dacă îți spun că Eu sunt Vinul
Zdrobit odinioară,
Tot n-ai dori să poposesc
La tine în căscioară?

Dacă ești Pâinea Sfântă Tu
Și Vinul tot Tu, Doamne,
Vreau să-Ți fiu gazdă până-n zori,
De Tine-mi este foame.

De Tine sunt de mult setos,
Pustie-mi este viața,
Doar Tu-mi poți umple sufletul
Și să reînvie speranța.

Intră, Isuse, Te-odihnește
În preaumila-mi casă,
Chiar dacă am un colț de pâine
Pus pe masă.

Mănâncă-l Tu, drumeț prin ger,
Și eu la toți voi spune
Că a venit un prinț din cer
Și L-am hrănit cu pâine.

În schimb, Tu ai aprins un foc
Ce-mi încălzește viața,
Flacăra lui mă luminează
Și îmi redă speranța.

DIN DARURILE MAGILOR

Pe treptele ce ne despart
Vreau, Doamne, azi să urc,
Ființa mea 'naintea Ta
Ca pe un vas s-aduc.

Fiindcă știu că ce-ai mai bun
Păstrezi pentru cei dragi,
Împarte-Ți cu mine darul
De la cei trei magi.

Căci de-atâtea lipsuri, Doamne,
Mi-e săracă inima,
Dă-mi din daru-nmiresmat
Doar un strop din smirna Ta.

Pentru ca parfumul
Esență să fie,
Pune-n vas, Te rog, Isuse,
Puțină tămâie.

Însă nu-mi e de ajuns,
Căci vreau un tezaur
Din care să nu lipsească
Și un bob de aur.

Mulțumesc pentru miresme,
Căci mi-au luminat ființa,
Mi-au dat aripi pentru zbor
Și mi-au întărit credința.

MOTIVAȚIE

Nu se va mai naște
Nimeni pe Pământ
Cu-aceeași privire,
Cu-aceleași glas blând,
Fiindcă unul este
Născut din Fecioară,
Un singur Isus
Dat lumii să moară,
Trimis din cer să împlinească
Pe cruce tainicul destin,
Doar El putu să bea amarul
Și cupa-ntreagă de venin.

De nu venea Isus din cer
În lumea noastră de țărână,
Am fi plutit încoace-ncolo
Precum o frunză în furtună.
Dar El a pus credinței noastre
O temelie adâncă,
Pe înălțimi aprins-a far,
În mare-a pus o stâncă,
Ne-a dat un scop: Să ne luptăm
Având ca țel locul promis,
Un dublu sens a dat speranței:
Să biruim și să-mplinim
Pentru Isus marele vis!